

ONZE DE SETEMBRE

FOTOS: FRANCESC MELCION

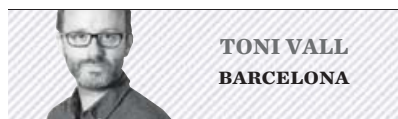
Dues manifestants ahir a Barcelona.

Un grup de joves dirigint-se cap a la manifestació ahir a Barcelona.

Desmobilitzats, tot i ser festa major

Incògnita
A la platja, nou de cada deu són turistes i la majoria no saben què passa avui

TONI VALL
BARCELONA

El Jesús treballa captant clientela en un dels restaurants del passeig Joan de Borbó. Avui [ahir per al lector] ha suat de valent amb els habituals turistes que degusten paella i sangria i amb els comensals extra: famílies amb la samarreta verda que han escollit la Barceloneta com a pròleg de la manifestació de l'Onze de Setembre. A quarts de cinc ja han fet postres, sobretaula i digestió i ocupen els trams assignats. Els han pres el relleu parelles buscant desesperadament els pisos d'Airbnb i els maners que ja han desallotjat l'andana del metro per trobar el lloc ideal per escampar la paradeta. En ple trajecte, he sentit una filla preguntant a la seva mare per què aquella família va vestida de verd: "Per a ells avui és com una festa major". No sembla que ho entengui gaire.

El Màrius té setze anys i un nom catalaníssim però nul·la consciència nacional. Ha quedat amb uns amics a la Vila Olímpica perquè hi ha obert un local de videojocs que val molt la pena i s'hi passaran tota la tarda. "¿A l'institut us expliquen coses sobre la Diada, el 1714 i la independència?" "Sí, ens han dit què és". "Adoctrinament?" "No. Ens ho expliquen i ja està".

Desmobilitzats (amb el llaç groc)

Passejant per Joan de Borbó, les paradetes artesanes del Port Vell estan obertes i força transitades. A un matrimoni gran: "Desmobilització?" "Doncs sí". "Però si els

trams estan tots plens!" "Hi ha molta gent cansada". Hi van anar el primer any i els sembla recordar que el tercer, però han decidit que ja els cansa tot el sidral i, a més a més, quan parlen els polítics treuen el so de la tele. Ell m'ensenya què porta a la butxaca del pantaló: el llaç groc. "Perquè vegis que estem amb els que s'ho mereixen però que segons quines coses ja no ens les creiem". Al final m'assabento d'un motiu afegit: a les vuit tenen un casament a l'Hotel Vela.

Vint estelades venudes

Al basar més gran del barri tenen l'estelada penjada al carrer. Han fet una comanda extra i n'han venut una vintena durant el matí. Arran de mar hi fa vent, una bona ventada, de fet. Excel·lent per a la dotzena que fan *kitesurf*. També hi ha espletxes de sol que ambienten els que maten el temps sobre la sorra.

Donant una ullada ràpida, nou de cada deu són turistes que es resisteixen a deixar d'aprofitar qualsevol engruna de sol. "¿Sabeu què passa a aquesta hora?" La majoria no en té ni idea. Dos italians han vist més gent de l'habitual al voltant del seu hostal. "Sí, però no m'interessa la política", respon el Vicente, que va quasi cada tarda a la platja hi hagi bandera verda, vermella o groga. De la mateixa estirp dels que ja estan de tornada de tot és la senyora que seu a la passarel·la que dona a la sorra i mira el mar, abstreta de tothom. "Què fa?", "No tinc res a fer". "La Diada li interessa?", "No". "I què hauria fet si ara estigués plovent tant com ahir?", "Segurament hauria vingut igualment". Com el Vicente, també ve cada dia i es queda mirant el mar. —